

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

, mede ten behoeve van haar minderjarige kinderen,
appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/38964 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 4 juli 2007 in het geding
tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 17 juli 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 4 juli 2007, verzonden op 10 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 7 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 22 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie te kennen gegeven geen reactie te zullen indienen.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. F.S.N. Nasrullah-Oemar, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

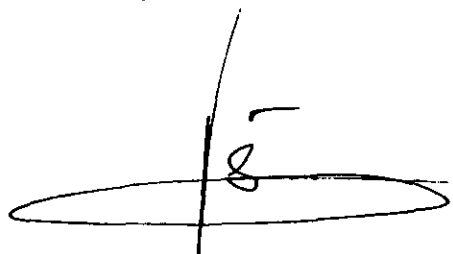
w.g. Nasrullah-Oemar
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 5 september 2007

404.

Verzonden: 5 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'S' or 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Zakennummer: Awb 06/38964 BEPTDN A S2

uitspraak: 4 juli 2007

geboren
van Armeense nationaliteit,
mede ten behoeve van haar minderjarige kinderen:

beiden geboren op :
IND-dossiernummer: 0503-04-0316,
V-nummers:
eiseres,
gemachtigde: mr. J.G. Wiebes, advocaat te Dronten,

tegen:

de Staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. M.M. Luik,
ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie.

Procesverloop

Op 1 april 2005 heeft eiseres een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 8 april 2005 afwijzend op de aanvraag in de aanmeldcentrum-procedure beslist. Eiseres is medegedeeld dat zij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten.

Bij beroep- en verzoekschrift van 8 april 2005 heeft eiseres beroep ingesteld tegen deze beschikking bij de rechtbank respectievelijk verzocht om een voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist

Bij uitspraak van de voorzieningenrechter van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Leeuwarden, van 29 april 2005 met reg.nrs. AWB 05/15638 en AWB 05/15637 is het beroep gegrond verklaard, het bestreden besluit vernietigd en het verzoek om een voorlopige voorziening afgewezen.

Bij beschikking van 17 juli 2006 heeft verweerder de aanvraag wederom afgewezen.

Bij beroepschrift 11 augustus 2006 heeft eiseres hiertegen beroep ingesteld bij de rechtbank

De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiseres gezonden en haar in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 26 juni 2006. Eiseres is daarbij verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Motivering

Standpunten van partijen

Verweerder heeft de aanvraag op grond van artikel 31, eerste lid, juncto artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 afgewezen en dit als volgt gemotiveerd. Verweerder stelt zich op het standpunt dat het asielrelaas van eiseres positieve overtuigingskracht ontbeert en ongeloofwaardig is, omdat zij ter staving van haar aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van haar aanvraag om toelating. Voorts hecht verweerder geen enkel geloof aan de door eiseres gestelde en ondervonden problemen, die allen het gevolg zouden zijn van de gestelde etnische Azeri afkomst van haar echtgenoot, omdat daaraan evenmin geloof kan worden gehecht gelet op zijn wisselende verklaringen daaromtrent. Het relaas is derhalve niet inhoudelijk beoordeeld.

Eiseres stelt zich op het standpunt dat zij een voldoende consistent asielrelaas ten grondslag heeft gelegd aan haar asielaanvraag. Het relaas bezit positieve overtuigingskracht en is volgens de uitspraak van deze rechtbank van 29 april 2005 niet in strijd met de spaarzame informatie over de positie van gemengd gehuwden in Armenië dan wel in Azerbeidzjan. Volgens eiseres kan haar het ontbreken van reispapieren, documenten of bescheiden die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van haar aanvraag, niet langer worden tegengeworpen. Zij voert daartoe aan dat haar dochter zich inmiddels in Nederland met haar familie heeft herenigd. Uit haar eerste gehoor is gebleken dat de reisagent eiseres heeft bedrogen en in strijd met de afspraken de (reis)documenten niet heeft teruggeven. Voorts sluit haar asielrelaas naadloos aan op de verklaringen van haar familieleden. Het spreekt voor zich dat de verwarde handelingen van de echtgenoot van eiseres zich buiten de invloedssfeer van eiseres bevinden. Verweerder dient alsnog over te gaan tot een inhoudelijke beoordeling van de asielaanvraag.

Verweerder heeft aan de hand van een verweerschrift gemotiveerd verweer gevoerd en geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

Beoordeling van het beroep

In dit geding dient te worden beoordeeld of de bestreden beschikking toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

Verweerder heeft het standpunt ingenomen dat het asielrelaas van eiseres ongeloofwaardig is. De rechtbank ziet zich derhalve gesteld voor de vraag of verweerder in redelijkheid tot dit standpunt kon komen.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Het is derhalve aan de vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden aannemelijk te maken.

Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder f, van artikel 31 Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- en identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

Volgens bestendige jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van de minister en kan die beoordeling slechts terughoudend door de rechter worden getoetst.

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling pleegt verweerder het relaas van de asielzoeker en de daarin gestelde feiten voor waar aan te nemen, indien de asielzoeker alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet-onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Bovendien geldt daarvoor als vereiste dat zich geen van de in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, Vw 2000 opgesomde omstandigheden die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van de asielzoeker voordoen. Wordt aan dat laatste vereiste niet voldaan, dan mogen ingevolge artikel 31 Vw 2000 en volgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan. Naast de beoordeling van de geloofwaardigheid van de naar voren gebrachte feiten behoort ook de beoordeling van de positieve overtuigingskracht van het asielrelaas, daaronder begrepen het realiteitsgehalte van de door de vreemdeling aan die feiten ontleende vermoedens, primair tot de verantwoordelijkheid van verweerder.

Vooropgesteld moet worden dat met eerdergenoemde uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Leeuwarden, van 29 april 2005 in rechte is komen vast te staan dat verweerder in redelijkheid artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 aan eiseres heeft kunnen tegenwerpen. Hetgeen eiseres hiertegen thans in beroep heeft aangevoerd, kan niet leiden tot een ander oordeel.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich voorts in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door eiseres gestelde en ondervonden problemen, die allen het gevolg zouden zijn van de gestelde Azerbeidzjaanse herkomst en nationaliteit en etnische Azeri-afkomst van haar echtgenoot en verweerder geen geloof hecht aan deze afkomst. Verweerder heeft hiertoe overwogen dat de echtgenoot van eiseres verschillende verklaringen heeft afgelegd omtrent zijn afkomst. Verweerder heeft daarbij zwaar mogen laten wegen dat deze bij een asielaanvraag in Duitsland andere persoonsgegevens heeft opgegeven en daarbij heeft gesteld dat hij van Armeense afkomst is. De stelling van eiseres dat aan de verklaringen van haar echtgenoot geen gewicht moet worden gehecht omdat hij psychisch in de war is, heeft eiseres op geen enkele wijze nader onderbouwd.

Gelet hierop heeft verweerder redelijkerwijs kunnen concluderen dat het relaas van eiseres positieve overtuigingskracht ontbeert.

Derhalve heeft verweerder in redelijkheid aan de afgelegde verklaringen van eiseres en het toerekenbaar niet overleggen van reisbescheiden en documenten de conclusie kunnen verbinden dat het asielrelaas ongeloofwaardig is, zodat aan een inhoudelijke beoordeling daarvan kon worden voorbij gegaan.

Verweerdens standpunt dat eiseres geen aanspraak heeft op een verblijfsvergunning asiel in de zin van artikel 28 Vw 2000 op één der in artikel 29 Vw 2000 genoemde gronden kan de rechterlijke toets doorstaan.

Het beroep is derhalve ongegrond.

Er bestaat geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

Beslist wordt als volgt.

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. In gevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

Deze uitspraak is gedaan door mr. B.I. Klaassens, rechter, en uitgesproken in het openbaar op 4 juli 2007 in tegenwoordigheid van B. de Vogel, griffier.

Afschrift verzonden op: 10 JUL 2007

VOOR AFSCHEFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

Meeuwis Advocaten

mr drs. Th.H. Meeuwis
mr J.G. Wiebes
mr A. Stoel
mr P.A.J. van Putten
advocaten en procureurs

Jupiterweg 21
8251 AW Dronten
Telefoon 0321-317247
Telefax 0321-318920

Postbus 293
8250 AG Dronten

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
Per fax: 07-08 - 9 AUG 2007	
ZAANKR.	5602
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Afdeling Bestuursrechtspraak
Raad van State
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

per fax: 070 - 36 51 380
en per gewone post (bijlagen)

Inzake: /Staat
Onderwerp: Hoger beroep vreemdelingenzaken
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 07.0288/W/AS
Dronten, 7 augustus 2007

Toevoeging Civiel is aangevraagd bij de Raad voor Rechtsbijstand te Arnhem

Hoogedelgestrenge Heer/Vrouwe,

Appellante,

1. mevrouw , geboren op , Armenië
Rusland S.S.R. (Sovjet-Unie), van Armeense nationaliteit;
mede namens haar minderjarige kinderen:
, geboren op te Azerbeidzjan (door
Armenië bezet gebied);
, geboren op te Azerbeidzjan (door
Armenië bezet gebied)
wonende, althans verblijvende te aan de

te deze zake woonplaats kiezende te 8251 AW Dronten aan de Jupiterweg 21, ten kantore van Meeuwis Advocaten van wie mr. J.G. Wiebes, daartoe als advocaat/gemachtigde bepaaldelijk gevolmachtigd tot het indienen van onderhavig hoger beroepschrift, doet u het volgende mededelen.

Bij uitspraak d.d. 4 juli 2007, verzonden op 10 juli 2007 van de fungerend voorzitter van de Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage, Zittingsplaats Assen, Vreemdelingenkamer onder nummer Awb 06 / 38964 (**productie 1**), is het namens Appellante ingediende beroepschrift d.d. 11 augustus 2006 gericht tegen de afwijzende beschikking d.d. 17 juli 2006 van de Minister voor

Vreemdelingenzaken en Integratie, thans opgevolgd door de Staatssecretaris van Justitie onder IND-nummer 0503.04.0316 ongegrond verklaard.

Appellante kan zich met de inhoud van genoemde uitspraak niet verenigen en is van mening dat het namens haar ingediende beroepschrift gegrond verklaard had dienen te worden. Reden waarom ondergetekende thans namens Appellante hoger beroep instelt bij uw Afdeling.

Appellante verwijst allereerst naar hetgeen namens en door haar in de eerste aanlegfase en de eerdere beroepsprocedures is aangevoerd.

Appellante is primair van mening dat zij in aanmerking dient te komen voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29 lid 1 onder a, b dan wel c Vw 2000.

Het hoger beroep berust op onderstaande grieven:

GRIEF I:

In onderhavige zaak is eerder het beroep gegrond verklaard door de rechtbank te Leeuwarden, bij uitspraak d.d. 29 april 2005.

De rechtbank overweegt thans terecht (op pagina 3) dat:

"Vooropgesteld moet worden dat met eerdergenoemde uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Leeuwarden, van 29 april 2005 in rechte is komen vast te staan dat verweerder in redelijkheid artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f Vw 2000 aan eiseres heeft kunnen tegenwerpen."

De rechtbank overweegt echter ten onrechte:

"Hetgeen eiseres hiertegen thans in beroep heeft aangevoerd, kan niet leiden tot een ander oordeel."

Immers Appellante heeft zelf eerder aangegeven dat zij door haar reisagent is misleid. De laatste had aangegeven dat haar twee oudste kinderen de stukken zouden meebrengen naar Nederland. De rechtbank achtte deze informatie eerder niet voldoende. Echter inmiddels heeft tevens de oudste dochter van Appellante in Nederland een asielverzoek ingediend. Hierop is tot op heden niet beslist. De dochter geeft aan dat zij in de Russische Federatie net als haar broer eveneens is bedrogen door de reisagent en de documenten niet geretourneerd heeft gekregen. De verklaringen van de dochter werpen een nieuw licht op het relaas van eiseres. Verweerder had

hier rekening mee dienen te houden. De rechtbank heeft ten onrechte - ook marginaal toetsend - geen rekening gehouden met deze nieuwe gegevens waarop Appellante wel een beroep heeft gedaan. De rechtbank had niet zonder enige motivatie aan deze rechtens relevante nova en artikel 83 lid 1 en lid 3 Vw voorbij mogen gaan.

GRIEF II:

In de eerdere beroepsprocedure heeft de rechtbank overwogen:

''Terughoudend toetsend, met inachtneming van de hiervoor onder 2.6 genoemde criteria, is de voorzieningenrechter, gelet op het voorgaande, van oordeel dat verweerder, op grond van hetgeen verweerder in het bestreden besluit aan het geloofwaardigheidsoordeel ten grondslag heeft gelegd, in redelijkheid en zonder nadere motivering niet heeft kunnen concluderen tot ongeloofwaardigheid van het relaas van verzoekster.''

De rechtbank komt tot deze overweging op grond van het individueel asielrelaas van Appellante.

Thans overweegt de rechtbank ten onrechte (pagina 3 en 4) dat:

"Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich voorts in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen (...). Gelet hierop heeft verweerder redelijkerwijs kunnen concluderen dat het relaas van eiseres positieve overtuigingskracht ontbeert."

Terwijl de rechtbank Leeuwarden op basis van het individueel relaas van Appellante overwoog dat verweerder in redelijkheid en zonder nadere motivering niet heeft kunnen concluderen tot ongeloofwaardigheid van haar relaas, concludeert verweerder thans op basis van het asielrelaas van haar echtgenoot dat Appellante niet geloofwaardig is.

Aan het relaas van Appellante is niets gewijzigd. Enkel vanwege het feit dat haar echtgenoot door toedoen van psychische problemen en met name het ontbreken van opvang en financiële middelen hier ten lande, in Duitsland onder andere naam asiel heeft aangevraagd - teneinde opvang te bewerkstelligen en zelfs Appellante hieromtrent niet had geïnformeerd - wordt evenmin geloof gehecht aan het relaas van Appellante.

Appellante wordt derhalve geconfronteerd met handelingen van haar echtgenoot die geheel buiten haar macht lagen en waar zij in het geheel niet mee heeft kunnen instemmen.

De rechtbank houdt ten onrechte geen rekening met het feit dat Appellante heeft uitgelegd onder welke omstandigheden de echtgenoot tot zijn acties is gekomen.

Voorts had de rechtbank de beschikking dienen te vernietigen nu Appellante ten tijde van de beroepsfase werd herenigd met haar dochter. De dochter heeft consistent en geheel in overeenstemming met het relaas van Appellante een verklaring afgelegd. Nu de rechtbank wel de asielzaak van de echtgenoot bij de beoordeling heeft betrokken, had niet zonder reactie voorbij gegaan mogen worden aan het samenhangend relaas van de dochter.

Slechts ter informatie wordt opgemerkt dat na de behandeling van het beroep ook de vermiste zoon van Appellante in Nederland een asielverzoek heeft ingediend. Op zijn asielaanvraag is nog geen beslissing genomen. Hij bevestigt eveneens het relaas van Appellante. Dit novum valt echter buiten het toetsings- en beoordelingskader van onderhavig hoger beroep.

GRIEF III:

Appellante merkt voorts op dat haar asielrelaas verder gaat dan dat van haar echtgenoot. Immers hij was reeds eerder naar Nederland gevlucht. De rechtbank gaat ten onrechte niet in op de problemen waar de echtgenoot niet bij is geweest.

GRIEF IV:

Appellante acht voorts de besluitvorming van de rechtbank niet volledig, nu het dossier van de echtgenoot niet is betrokken bij de tot standkoming van de uitspraak, doch de rechtbank wel de overwegingen van verweerder overneemt. De rechtbank was niet op de hoogte van de stand van zaken in de procedure en het dossier van de echtgenoot.

De zaken van Appellante en haar echtgenoot zijn gescheiden behandelt, c.q. de rechtbank zich niet volledig heeft laten informeren. De echtgenoot had voorts een andere gemachtigde.

GRIEF V:

Ten onrechte overweegt de rechtbank op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"Het beroep is derhalve ongegrond."

"De rechtbank, verklaart het beroep ongegrond."

Onderhavige grief dient in samenhang te worden gezien in de context van bovenstaande grieven en mist zelfstandige betekenis.

Op grond van het bovenstaande verzoekt Appellante voornoemd u:

I.

de uitspraak van de arrondissementsrechtbank 's-Gravenhage, zp. Assen d.d. 4 juli 2007, Awb 06

/ 38964 te vernietigen en het beroepschrift d.d. 11 augustus 2006 alsnog gegrond te verklaren, wegens strijd met het Vluchtelingenverdrag, het Europees Verdrag inzake de Bescherming van de Rechten van de Mens, de Vreemdelingenwet en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel en opnieuw rechtdoende,

PRIMAIR:

de vernietiging uit te spreken over de beschikking d.d. 17 juli 2006 van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, en te bepalen dat Appellante alsnog in het bezit wordt gesteld van een vergunning tot verblijf voor bepaalde tijd asiel op grond van artikel 29 Vreemdelingenwet 2000;

SUBSIDIAR:

te bepalen dat de Arrondissementsrechtbank 's-Gravenhage dan wel de Staatssecretaris van Justitie een nieuwe beslissing neemt met inachtnaam van uw uitspraak,

II.

Verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure.

Hoogachtend,

J.G. Wiebes

Producties: een

N.B. Afschrift van deze brief (met bijlagen) zond ik heden aan verweerder.